

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/310/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317219624
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317219624.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobcu: „Spoločenstvo vlastníkov bytov Hollého 1847“, Hollého 1847, 927 05 Šaľa, IČO: 37 856 618, zastúpeného advokátkou: JUDr. Eva Szikorová, Hollého 1854/9, 927 01 Šaľa, IČO: 37961721, proti žalovaným: 1/ V. P., rod. E., nar. XX. Y. XXXX, trvalo bytom Z., časť obce Z., ul. I. XXXX/XX, 2/ M. P., nar. XX. G. XXXX, trvalo bytom Z., časť obce Z., ul. G. XXXX/XX, žalovaný 2/ zastúpený advokátom: Mgr. Milan Valla, Vajnorská 43, 831 03 Bratislava-mestská časť Nové Mesto, IČO: 42355346, o zaplatenie 4.264 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 7. marca 2019 č. k. 30C/67/2017-87, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti veci samej vo vzťahu k žalovanému 2/ a v časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

II. Žalobca má voči žalovanému 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanej 1/ a žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.264 eur spolu s úrokom z omeškania:

- 5,00 % ročne zo sumy 133,88 Eur od 23.08.2017 do zaplatenia,
- 5,05 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.09.2015 do zaplatenia,
- 5,05 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia,
- 5,05 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.11.2015 do zaplatenia,
- 5,05 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.12.2015 do zaplatenia,
- 5,05 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.01.2016 do zaplatenia,
- 5,05 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.02.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.03.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.04.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.05.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.06.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.07.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.08.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.09.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.10.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.11.2016 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 120,00 Eur od 17.01.2017 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.02.2017 do zaplatenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.03.2017 do zaplatenia,

- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.04.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.05.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.06.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.07.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 10,12 Eur od 01.07.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.08.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.09.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.10.2017 do zaplataenia,
- 5,00 % ročne zo sumy 160,00 Eur od 16.11.2017 do zaplataenia,

s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká záväzok všetkých spoločne zaviazaných osôb, v rozsahu poskytnutého plnenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 7b ods. 5 vety prvej a § 10 veta prvá ZoVB (zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov); § 180, § 217 ods. 1 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov); § 3 ods. 1, § 139 ods. 1, § 145 ods. 2, § 511 ods. 1, § 517 ods. 2 O.z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov); § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O.z..

Vecne dôvodil, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 27.11.2017 sa žalobca domáhal zaplataenia sumy 4.264 eur s príslušenstvom titulom nezaplataených úhrad spojených s užívaním bytu č. XX na ulici I. XX v Z., za obdobie od augusta 2015 do novembra 2017 a zaplataenia trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaná 1/ a žalovaný 2/ sú bývalými manželmi, spoluvlastnícke právo k bytu č. XX vzniknuté z titulu existencie BSM sa na základe nevyvrátiteľnej právnej domnienky v zmysle § 149 ods. 4 O.z. márnym uplynutím 3-ročnej lehoty od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva premenilo na podielové spoluvlastníctvo, každého v rozsahu 1/2 v pomere k celku, od 10.12.2016. Žalovaní nepredložili o tomto žalobcovi ako správcovi bytového domu žiadne súdne rozhodnutie. Zápis aktuálneho stavu vlastníctva bol na LV vykonaný až v roku 2017 (Z 1476/2017). Vlastníci a členovia spoločenstva sú povinní mesačne prispievať do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu, na správu bytového domu a platiť predpísanú úhradu za plnenia spojené s užívaním nehnuteľnosti čiastkou stanovenou orgánmi spoločenstva evidenčným listom na každý rok osobitne; platby v prospech spoločenstva sú splatné vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred. Od 1.1.2014 je celková mesačná výška preddavku pre uvedený byt stanovená čiastkou 160 eur mesačne; preddavok je splatný v tom-ktorom mesiaci vopred, vždy k 15.dňu v mesiaci, za ktorý sa platí. Vlastníci bytu č. XX si svoju zákonnú povinnosť neplnia včas a riadne. Dňa 15.12.2016 bola vlastníkom zaslaná výzva žalobcu na zaplataenie vtedy aktuálnej dlžnej sumy 3.013,88 eur, ktorú prevzala a na ktorú zareagovala žalovaná 1/ listom. Žalovanému 2/ bola rovnaká zásielka zaslaná na adresu spoločnej nehnuteľnosti, ktorá sa však odosielateľovi vrátila ako nedoručiteľná s poznámkou adresát neznámy. Žalovaná 1/ dlh v celom rozsahu uznala a uviedla subjektívne dôvody pre neplnenie povinností vlastníka včas a riadne. Následne bola medzi žalobcom a žalovanou 1/ dňa 15.3.2017 uzavretá písomná Dohoda o splátkovom kalendári, ktorá riešila splataenie dlhu za obdobie 15.6.2015 - 15.1.2017 v celkovej sume 3.453,88 eur v 10 mesačných splátkach. Záväzok vyplývajúci z citovanej dohody žalovaná 1/ nesplnila tak ako sa v dohode zaviazala. Na základe skutočnosti, že žalovaná 1/ sa opakovane dostala do omeškania s plnením splátkového kalendára podľa dohodnutých termínov, resp. tieto neplnila ani raz tak, ako sa písomne zaviazala, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne, podaním z 31.10.2017, žalovanej 1/ oznámil, že došlo k strate výhody splátok podľa čl. III Dohody. Žalovaná oznámenie prevzala dňa 8.11.2017. Tým sa stala splatná celá neuhradená istina vyplývajúca z dohody, pričom dlžník je povinný popri istine uhradiť v prospech žalobcu aj úrok z omeškania v zákonnej výške, a to od momentu splatnosti jednotlivých do dohody zahrnutých častí dlhu. Žalovaní naďalej neplatia žalobcovi ani pravidelné mesačné platby za uvedený byt, byt užíva podľa vedomostí žalobcu žalovaná 1/ spolu s maloletými deťmi, čo aj sama písomne potvrdila. Aktuálny stav pohľadávok po lehote splatnosti v nadväznosti na stratu výhody splátok je 4.264 eur (za 8/2015 k úhrade zostáva 133,88 eur, za 9/2015 až 11/2016 k úhrade za 15 mesiacov po 160 eur zostáva 2.400 eur, za 12/2016 k úhrade zostáva 120 eur, za 2/2017 až 11/2017 k úhrade za 10 mesiacov po 160 eur zostáva 1.600 eur, za nedoplatok z vyúčtovania za rok 2015 k úhrade zostáva 10,12 eur). V danom prípade k uvedenej nehnuteľnosti ide o spoluvlastnícky vzťah, pričom z pohľadu zaviazanosti spoluvlastníkov vo vzťahu k tretím osobám je irelevantné, či ide o vzťah bezpodielový alebo podielový, pretože v oboch prípadoch ide o tzv. solidárne záväzky (s poukazom na § 139 ods. 1 O.z. rovnako ako s poukazom na § 145 ods. 2 O.z.). Veriteľ (žalobca) je oprávnený požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek zo spoločne a nerozdielne zaviazaných

osôb (§ 511 ods. 1 O.z.); vzájomné vysporiadanie spoločne zviazaných osôb titulom regresu je vecou dohody týchto spoločne zviazaných osôb. Žalovaní boli vyzývaní na riadne plnenie si povinností voči spoločenstvu, avšak k náprave nedošlo. Žalovaná 1/, ktorá spoločnú nehnuteľnosť užíva, hoci záväzok voči žalobcovi uznala a sama navrhla jeho splácanie, dohodu o splátkovom kalendári uzavrela, avšak túto nesplnila.

Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 30C/67/2017-28 z 5.2.2018, proti ktorému podal žalovaný 2/ odpor, preto ho súd v plnom rozsahu zrušil (§ 267 ods. 3 CSP). Žalovaný 2/ v odpore uviedol, že byt neužíva, nevstupuje do neho, byt je v celom rozsahu užívaný žalovanou 1/, tak akoby fakticky bol v jej výlučnom vlastníctve. Akékoľvek služby spojené s užívaním bytu, energie, vodné, stočné a iné plnenia spojené s užívaním bytu využíva výlučne žalovaná 1/. Nakoľko žalovaný 2/ byt neužíva, ani mu nie sú poskytované žiadne plnenia spojené s užívaním bytu, nemôže mať povinnosť poskytnúť žalobcovi peňažné plnenie ako protiplnenie za plnenie žalobcu poskytované výlučne žalovanej 1/. Žalobca poskytoval, resp. sprostredkoval poskytnutie služieb spojených s užívaním bytu a najmä dodávku energií výlučne žalovanej 1/ ako užívateľke bytu a záväzok zaplatiť sa uvedené môže byť jedine výlučným záväzkom žalovanej 1/. Žalovaný 2/ z uvedeného dôvodu namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Žalovaný 2/ zároveň poukázal, že argumentácia žalobcu o uznaní dlhu na základe dohody o splátkovom kalendári z 15.3.2017 sa žalovaného 2/ vôbec nedotýka, nakoľko žalovaný 2/ takúto dohodu vôbec nepodpísal, nemal o nej ani len vedomosť. Zároveň uviedol, že výkon práva žalobcu voči žalovanému 2/ je v rozpore s dobrými mravmi a nemožno mu v zmysle § 3 ods. 1 O.z. poskytnúť právnu ochranu. Žalovaný 2/ je podielový spoluvlastník bytu, ktorý nadobudol pôvodne do bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovanou 1/, pričom po zániku manželstva sa snažil čo najviac vyjsť v ústrety žalovanej 1/ ako bývalej manželke a ich spoločný byt jej prenechal v jej výlučnom užívaní. Za uvedené si od žalovanej 1/ neuplatnil žiadne plnenie, avšak z morálneho hľadiska očakával, že ak žalovaná 1/ užíva byt patriaci obom žalovaným v rovnom diele bez toho, aby žalovaná 1/ svoje nadužívanie akokoľvek žalovanému 2/ finančne kompenzovala, bude žalovaná 1/ aspoň uhrádzať všetky platby za plnenia spojené s užívaním bytu. Plnenia spojené s užívaním bytu využíva iba žalovaná 1/ a žalovaný 2/ žiadne z plnení spojených s užívaním bytu neobdržal. Uvedené skutočnosti sú žalobcovi známe a i napriek tomu si voči žalovanému 2/ uplatňuje zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorá predstavuje protiplnenie za plnenia dodané žalovanej 1/, nie však žalovanému 2/. Z uvedeného dôvodu žalovaný 2/ považuje výkon práva žalobcu voči žalovanému 2/ za odporujúce dobrým mravom. Zaplatenie pohľadávky, ktorej sa žalobca domáha voči nemu považuje za nedôvodné, nakoľko pohľadávka vznikla plnením, ktoré žalovanému 2/ nebolo dodané. Z uvedených dôvodov považuje žalovaný 2/ žalobu voči nemu za nedôvodnú a navrhol žalobu voči nemu zamietnuť.

Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že námietku žalovaného 2/ o nedostatku jeho pasívnej legitímácie z dôvodu, že byt neužíva, ale tento výlučne užíva iba žalovaná 1/ považuje za právne irelevantnú. Žalovaný 2/ je zapísaný ako podielový spoluvlastník bytu (podiel 1), ktorého správu vykonáva žalobca v zmysle ZoVB a ako spoluvlastník a člen spoločenstva je povinný mesačne prispievať do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu, na správu bytového domu a platiť predpísanú úhradu za plnenia spojené s užívaním nehnuteľnosti, čiastkou stanovenou orgánmi spoločenstva evidenčným listom na každý rok osobitne. Žalovaní neoznámili spoločenstvu zmenu svojho právneho stavu a skutočnosť premeny bezpodielového spoluvlastníctva na podielové žalobca zistil iba z výpisu z katastra nehnuteľností. Rovnako žalovaný 2/ neoznámil spoločenstvu inú adresu na doručovanie písomností a z uvedeného dôvodu mu bola výzva označená v žalobe doručovaná na adresu nehnuteľnosti, ktorej je spoluvlastníkom. V prípade podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti ide o tzv. solidárne záväzky a je teda bez právnej relevancie, či ide o vzťah podielového spoluvlastníctva alebo bezpodielového spoluvlastníctva manželov, s poukazom na § 139 ods. 1 a § 145 ods. 2 O.z.. Veriteľ (žalobca) je teda oprávnený požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek zo spoločne a nerozdielne zviazaných osôb (§ 511 ods. 1 O.z.), vzájomné vysporiadanie spoločne zviazaných osôb titulom regresu je vecou dohody týchto spoločne zviazaných osôb. Teda, ak aj žalovaný 2/ uvádza, že byt prenechal na bezplatné užívanie v prospech druhej spoluvlastníčky - žalovanej 1/, tak námietka výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi môže smerovať výlučne iba voči žalovanej 1/ a je vecou vysporiadania ich vzájomných vzťahov z titulu spoluvlastníctva. Nemá žiadny vplyv na zviazanosť žalovaných ako solidárnych dlžníkov a oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať plnenie od ktoréhokoľvek zo spoločne zviazaných.

Žalovaná 1/ sa k žalobe, k odporu žalovaného 2/, k vyjadreniam žalobcu a žalovaného 2/ a ani k listinným dôkazom nevyjadřila.

Z predložených listinných dôkazov ako aj z vyjadrení strán sporu súd zistil, že byt č. XX nachádzajúci sa na X.p. bytového domu so súp. č. XXXX na ulici I. vo vchode č. XX v Z. bol v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných a od 10.12.2016 je v podielovom spoluvlastníctve žalovanej 1/ a žalovaného

2/, každého v podiele 1. Predmetný byt obýva výlučne žalovaná 1/. Napriek tomu, že žalovaná 1/ užíva byt sama neplatí za jeho užívanie. Žalovaná 1/ uzatvorila dňa 15.3.2017 so žalobcom dohodu o splátkovom kalendári, v ktorej sa zaviazala dlh vzniknutý za obdobie od 15.6.2015 do 15.1.2017 v celkovej sume 3.453,88 eur splácať v mesačných splátkach (10) po 345 eur s tým, že výška poslednej splátky je 348,88 eur, pod stratou výhody splátok. Žalovaná dlžnú sumu napriek uzatvorenej dohode nesplácala a dlh žalobcovi neuhradila. Žalovaná 1/ bola v konaní nečinná, k žalobe, k podanému odporu a ani k vyjadreniu žalobcu sa nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela. Žalovaný 2/ v odpore nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu, že by aj on ako spoluvlastník, ktorý predmetný byt vôbec neužíva mal platiť za služby spojené s jeho užívaním, keďže mu tieto služby neboli a nie sú ani dodávané a žiadať od neho ich zaplatenie považuje za rozpor s dobrými mravmi.

Súd prvej inštancie mal za preukázané, že platby za obdobie od 16.9.2015 do 16.11.2016 a za obdobie od 17.1.2017 do 16.11.2017 žalovaná 1/ neuhradila, napriek tomu, že byt užívala a aj naďalej užíva výlučne ona. Napriek skutočnosti, že žalovaný 2/ predmetný byt v uvedenom období vôbec neužíval a ani neužíva a aj napriek tomu, že od žalovanej 1/ očakával, že žalovaná 1/ bude predmetné platby uhrádzať, ako podielový spoluvlastník (predtým ako bezpodielový spoluvlastník) má zákonnú povinnosť uhradiť a uhrádzať predmetné platby za plnenia súvisiace s užívaním bytu ako aj príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv spolu so žalovanou 1/. Z dôvodu zákonnej povinnosti vyplývajúcej z § 7b ods. 5 a § 10 ZoVB v spojení s § 139 ods. 1 a § 145 ods. 2 O.z. sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného 2/, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný účastník konania a žaloba bola voči nemu podaná nedôvodne. Námietku žalovaného 2/ ohľadom neplatnosti dohody o splátkovom kalendári z 15.3.2017 voči jeho osobe súd považoval za irelevantnú, nakoľko žalobca si nárok na zaplatenie dlžnej sumy neuplatňuje z predmetnej dohody o splátkovom kalendári, na túto len žalobca poukázal v súvislosti so vznikom uplatneného nároku. V § 139 ods. 1 O.z. je upravené ako sú spoluvlastníci z právnych úkonov, ktoré sa týkajú spoločnej veci oprávnení a povinní vo vzťahu k tretím osobám. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že všetci spoluvlastníci sú voči tretím osobám oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne, čo zakladá aktívnu, v tomto prípade pasívnu solidaritu podielových spoluvlastníkov podľa § 511 a nasl. O.z. a teda spoluvlastníci sa nemôžu dohodnúť, že z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci je oprávnený a povinný len jeden z nich. Rovnako solidarita záväzkov vyplýva aj z § 145 ods. 2 O.z.. Z uvedeného preto vyplýva aj pasívna vecná legitimácia žalovaného 2/ a neobstojí jeho námietka ohľadom (nedostatku) jeho pasívnej vecnej legitimácie v tomto spore. Pasívna solidarita podielových spoluvlastníkov (bezpodielových spoluvlastníkov) oprávňuje tretiu osobu v pozícii veriteľa požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek z podielových spoluvlastníkov (bezpodielových spoluvlastníkov). Následne spoluvlastník, ktorý plnenie poskytol, je oprávnený od ostatných podielových spoluvlastníkov požadovať plnenie, ktoré za ostatných spoluvlastníkov veriteľovi poskytol. Keďže zákon dáva veriteľovi pri solidárnych záväzkoch možnosť uplatniť si nárok u ktoréhokoľvek dlžníka, resp. u všetkých dlžníkov, nie je možné uplatnenie pohľadávky žalobcu ako veriteľa aj voči žalovanému 2/ považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobca pri uplatnení nároku vychádzal z povinností podielových spoluvlastníkov, ktoré majú voči žalobcovi ako správcovi v zmysle § 7b ods. 5 a § 10 zákona ZoVB v spojení s § 139 ods. 1 a 145 ods. 2 O.z.. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd žalobcom uplatnený nárok za preukázaný a preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Žalovaní si svoje povinnosti uhrádzať platby do fondu prevádzky, údržby a opráv ako aj povinnosť uhrádzať platby za služby súvisiace s užívaním bytu riadne a včas nesplnili, dostali sa do omeškania a preto má žalobca právo na zákonné úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovaným takisto povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorý si žalobca uplatnil v súlade s predpismi civilného práva, odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých úhrad.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, vecne plným úspechom žalobcu v spore, s tým, že o výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu uloženia povinností žalovanému 2/, podal včas odvolanie iba žalovaný 2/, s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby voči žalovanému 2/ v celom rozsahu a uložením povinnosti žalobcovi nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v rozsahu 100%, alternatívne navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Právne odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP. Dôvodil, že byt neužíva, nevstupuje do neho, ale tento je v celom rozsahu užívaný žalovanou 1/, tak ako by fakticky bol v jej výlučnom vlastníctve. Akékoľvek služby spojené s užívaním bytu, energie, vodné, stočné a iné plnenia spojené s užívaním bytu využíva výlučne žalovaná 1/. Žalovanému 2/ nie sú poskytované žiadne plnenia spojené s užívaním bytu, žalovaný 2/ nemôže mať povinnosť poskytnúť

žalobcovi peňažné plnenie ako protiplnenie za plnenie žalobcu poskytované výlučne žalovanej 1/. Žalobca poskytoval, resp. sprostredkoval poskytnutie služieb spojených s užívaním bytu a najmä dodávku energií výlučne žalovanej 1/ ako užívateľke bytu a záväzok zaplatiť za uvedené môže byť jedine výlučným záväzkom žalovanej 1/. Už v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný 2/ uvádzal, že výkon práva žalobcu voči žalovanému 2/ je v rozpore s dobrými mravmi a nemožno mu v zmysle § 3 ods. 1 O.z. poskytnúť právnu ochranu. Žalovaný 2/ je podielový spoluvlastník bytu, ktorý nadobudol pôvodne do bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovanou 1/, pričom po zániku manželstva sa snažil čo najviac vyjsť v ústrety žalovanej 1/ ako bývalej manželke a ich spoločný byt jej prenechal v jej výlučnom užívaní. Za uvedené si od žalovanej 1/ neuplatnil žiadne plnenie, avšak z morálneho hľadiska očakával, že ak žalovaná 1/ užíva byt patriaci obom žalovaným v rovnom diele bez toho, aby žalovaná 1/ svoje nadužívanie akokoľvek žalovanému 2/ finančne kompenzovala, bude žalovaná 1/ aspoň uhrádzať všetky platby za plnenia spojené s užívaním bytu. Tieto plnenia spojené s užívaním bytu využíva iba žalovaná 1/ a žalovaný 2/ žiadne z plnení spojených s užívaním bytu neobdržal. Uvedené skutočnosti sú žalobcovi známe a i napriek tomu si voči žalovanému 2/ uplatňuje zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorá predstavuje protiplnenie za plnenia dodávané žalovanej 1/, nie však žalovanému 2/. Z uvedeného dôvodu žalovaný 2/ považuje výkon práva žalobcu voči žalovanému 2/ za odporujúce dobrým mravom. Prvoinštančný súd sa vznesenou námietkou, ktorá je podľa názoru žalovaného 2/ v tomto konaní relevantným právnym argumentom, vôbec nezaoberal a v odôvodnení napadnutého rozsudku na uvedené vôbec nereflektoval. Žalovaný 2/ v súvislosti s uvedeným poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 650/2013, z ktorého citoval. Žalovaný mal za to, že úlohou prvoinštančného súdu v prejednávanej veci nebolo mechanicky vychádzať z formálnej evidencie v katastri nehnuteľností a bez ohľadu na faktické užívanie bytu uložiť žalovanému 2/, ktorý byt vôbec neužíva, úplne rovnaké a rovnocenné povinnosti ako žalovanej 1/, ktorá byt užíva v rozsahu, akoby išlo o jej výlučné vlastníctvo, ale hľadať spravodlivé riešenie sporu tak, aby žalovaný 2/ v konečnom dôsledku nedoplácal na vlastnú zhovievavosť a štedrosť voči žalovanej 1/ pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva (resp. pri dohode o spôsobe užívania ich podielového spoluvlastníctva). Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplatenia pohľadávky, ktorá je voči nemu nedôvodná, nakoľko pohľadávka vznikla plnením, ktoré žalovanému 2/ nebolo dodané. Preto považuje žalovaný 2/ žalobu voči nemu za nedôvodnú. Napadnutý rozsudok je nesprávny, nezákonný a nedostatočne odôvodnený.

3. Žalobca sa k odvolaniu vyjadril tak, že navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu ako vecne správny potvrdiť a žalovaného 2/ zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalovaný 2/ odôvodnil podané odvolanie 4 odvolacími dôvodmi, avšak v samotnom odvolaní rozoberá iba jeden odvolací dôvod, a to nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktoré má spočívať v tom, že súd zaviazal žalovaného 2/ na zaplatenie žalovanej sumy spolu so žalovanou 1/ napriek tomu, že žalovaný 2/ nehnuteľnosť v podielovom spoluvlastníctve vôbec neužíva a neprijíma žiadne plnenia v súvislosti s užívaním nehnuteľnosti, poukazoval na to, že žalobca žiada plnenie od neho v rozpore s dobrými mravmi a tiež na to, že sa po rozvoje manželstva snažil čo najviac vyjsť v ústrety bývalej manželke a prenechal jej spoločný byt do výlučného užívania, za čo si od nej neuplatnil žiadne protiplnenie, pričom z morálneho hľadiska očakával, že žalovaná 1/ bude aspoň uhrádzať všetky platby za plnenia spojené s užívaním bytu. K tejto argumentácii žalobca uviedol, že s ňou nestotožňuje a toto bola prakticky jediná argumentácia žalovaného 2/ aj v priebehu celého súdneho konania. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie sa s touto námietkou žalovaného 2/, ktorú vzniesol už v odpore a zotrval na nej aj na pojednávaní, riadne a právne správne vysporiadal. Žalobca považuje za absurdné, že za konanie v rozpore s dobrými mravmi označuje podanie žaloby voči nemu ako podielovému spoluvlastníkovi nehnuteľnosti, teda konanie žalobcu a nie konanie žalovanej 1/, ktorej podľa vlastného tvrdenia prenechal spoločný byt bez akejkoľvek dohody (o vyporiadaní BSM a/alebo podmienkach užívania spoločnej nehnuteľnosti) a počas celého súdneho konania nepredložil súdu jediný dôkaz o tom, že sa snaží situáciu spoločného vlastníctva so žalovanou 1/ právne relevantným spôsobom riešiť. Žalovaný 2/ vlastnú pasivitu ako bezpodielového, a následne (po uplynutí zákonnej lehoty na vysporiadanie BSM dohodou) podielového spoluvlastníka označuje konaním v rozpore s dobrými mravmi na strane žalobcu. Faktom je, že nakoľko žalovaný 2/ je zapísaný ako podielový spoluvlastník v žalobe označeného bytu, ktorého správu vykonáva žalobca v zmysle ZoVB, a to v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1, ako spoluvlastník a člen spoločenstva je povinný mesačne prispievať do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu, na správu bytového domu a platiť predpísanú úhradu za plnenia spojené s užívaním nehnuteľnosti čiastkou stanovenou orgánmi spoločenstva evidenčným listom na každý rok osobitne. Žalovaní 1/ a 2/ neoznámili spoločenstvu zmenu svojho právneho stavu a skutočnosť premeny bezpodielového spoluvlastníctva na podielové žalobca zistil iba z výpisu z katastra nehnuteľností pri

spisovaní žaloby. Rovnako žalovaný 2/ neoznámil spoločenstvu inú adresu na doručovanie písomností a z uvedeného dôvodu mu bola výzva označená v žalobe doručovaná na adresu nehnuteľnosti, ktorej je spoluvlastníkom. Ak aj žalovaný 2/ uvádza, že byt prenechal na bezplatné užívanie v prospech druhej spoluvlastníčky - žalovanej 1/, tak námietka výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi môže smerovať výlučne iba voči žalovanej 1/ a je vecou vysporiadania ich vzájomných vzťahov z titulu spoluvlastníctva. Nemá však žiadny vplyv na zaviazanosť žalovaných ako solidárnych dlžníkov a oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať plnenie od ktoréhokoľvek zo spoločne zaviazaných. Žalobca ako správca bytového domu zabezpečuje plnenia pre vlastníkov bytov, ktoré spravuje. Ak žalovaný 2/ tvrdí, že spoločný byt užíva výlučne jeho bývalá manželka a potvrdzuje, že tento užíva s jeho súhlasom a zároveň je zrejmé, že on ho užívať ani nechce, nakoľko so súčasou partnerkou ako podielový spoluvlastník vlastní iný byt (č. XX v Z., ul. G. súp. č. XXXX, vchod č. XX, a to titulom kúpnej zmluvy z 30.6.2014, čo vyplýva z verejne dostupných zdrojov - H., LV č. XXXX, k. ú. Z.), je predovšetkým v jeho záujme učiniť právny úkon k tomu, aby sa výlučným vlastníkom bytu stala buď jeho bývalá manželka a podielová spoluvlastníčka alebo tretia osoba. Skutočnosť, že mu právo (vlastnícke, užívacie) patrí, ale toto z vlastnej vôle nevyužíva a ani neučiní nič pre to, aby sa ho zbavil, resp. si toto právne správnym spôsobom doriešil s druhým spoluvlastníkom, nemôže pričítať ako „konanie v rozpore s dobrými mravmi“ správcovi bytového domu, ktorý si svoje povinnosti voči zmluvnej strane - vlastníkovi bytu, ktorého správu vykonáva, riadne plní. Momentálna situácia z pohľadu žalobcu ako správcu bytového domu je taká, že on si svoje povinnosti riadne plní, ale vlastníkom bytu (v danom prípade podieloví spoluvlastníci bytu - žalovaní 1/ a 2/) si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona neplnia. Za byt, ktorého podielovým spoluvlastníkom je v rozsahu 1 žalovaný 2/, sa naďalej riadne neplnia základné povinnosti vlastníka a člena spoločenstva a dlžná suma, ktorá bude za obdobie nasledujúce po podaní tejto žaloby vyčíslená, bude rovnako súdnou cestou uplatnená na ťarchu všetkých (spolu)vlastníkov bytu.

4. Žalovaná 1/ sa k odvolaniu žalovaného 2/ nevyjadřila, odvolací návrh nepodala. Rovnako sa nevyjadřila ani k vyjadreniu žalobcu.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti veci samej vo vzťahu k žalovanému 2/ a v časti náhrady trov konania treba navzdory námietkam žalovaného 2/ považovať za vecne správny a potvrdiť ho.

Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľa) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí učiniť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

6. V predmetnom spore je predmetom konania žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 4.264 eur s príslušenstvom titulom neuhradenia finančných prostriedkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, na správu bytového domu ako aj nezaplatenie úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu č. XX na ulici I. XX v Z.-Z. za obdobie od 8/2015 do 11/2017 zo strany žalovaných 1/ a 2/ ako bezpodielových a neskôr podielových spoluvlastníkov predmetného bytu.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe v plnom rozsahu vo vzťahu k obom žalovaným.

Žalovaný 2/ - odvolateľ v odvolaní (rovnako ako pred súdom prvej inštancie) namietal najmä svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v spore a tiež, že zo strany žalobcu ide vo vzťahu k žalovanému 2/ o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi.

K týmto námietkam odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý sa s nimi vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie názoru, že napriek skutočnosti, že žalovaný 2/ predmetný byt v ostatne uvedenom období vôbec neužíval (rovnako ako ani služby/plnenia spojené s užívaním bytu) a od žalovanej 1/ (ktorá celý byt a služby spojené s užívaním bytu užívala) očakával, že bude predmetné platby uhrádzať ona, ako podielový spoluvlastník (v určitom období ako bezpodielový spoluvlastník) má žalovaný 2/ zákonnú povinnosť uhradiť a uhrádzať predmetné platby za plnenia spojené s užívaním bytu ako aj príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv spolu so žalovanou 1/, a to z dôvodu zákonnej povinnosti vyplývajúcej z § 7b ods. 5 vety prvej a § 10 ods. 1 vety prvej ZoVB v rozhodnom znení v spojení s § 139 ods. 1 a § 145 ods. 2 O.z., preto sa ani odvolací súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného 2/, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimitovaný, ani s tým, že žaloba bola voči nemu podaná neôdôvodne.

Vo vzťahu k námietke, že zo strany žalobcu ide vo vzťahu k žalovanému 2/ o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, ktorému nemožno v zmysle § 3 ods. 1 O.z. poskytnúť právnu ochranu, ktorý rozpor má podľa odvolateľa spočívať v tom, žalovaný 2/ je podielový spoluvlastník bytu, ktorý nadobudol pôvodne do bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovanou 1/, pričom po zániku manželstva sa snažil čo najviac vyjsť v ústrety žalovanej 1/ ako bývalej manželke a ich spoločný byt jej prenechal do výlučného užívania bez protiplnenia, za čo z morálneho hľadiska očakával, že ak žalovaná 1/ užíva byt patriaci obom žalovaným v rovnom diele bez toho, aby žalovaná 1/ svoje nadužívanie akokoľvek žalovanému 2/ finančne kompenzovala, bude žalovaná 1/ aspoň uhrádzať všetky platby za plnenia spojené s užívaním bytu, ktoré využíva iba ona, žalovaný 2/ žiadne z plnení spojených s užívaním bytu neobdržal, ktoré skutočnosti sú žalobcovi známe a i napriek tomu si voči žalovanému 2/ uplatňuje zaplatenie peňažnej pohľadávky, ktorá predstavuje protiplnenie za plnenia dodávané žalovanej 1/, nie však žalovanému 2/, žalovaný 2/ vytkol súdu prvej inštancie, že sa touto jeho vznesenou námietkou, ktorá je podľa neho v tomto konaní relevantným právnym argumentom, vôbec nezaoberal a v odôvodnení napadnutého rozsudku na uvedené vôbec nereflektoval, odvolací súd uvádza nasledovné:

Súd prvej inštancie sa s námietkou, že zo strany žalobcu ide vo vzťahu k žalovanému 2/ o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, riadne vysporiadal v 25. bode odôvodnenia napadnutého rozsudku tak, že zákon dáva veriteľovi pri solidárnych záväzkoch možnosť uplatniť si nárok u ktoréhokoľvek dlžníka, resp. u všetkých dlžníkov, preto nie je možné uplatnenie pohľadávky žalobcu ako veriteľa aj voči žalovanému 2/ považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobca pri uplatnení nároku vychádzal z povinností spoluvlastníkov, ktoré majú voči žalobcovi ako správcovi ich bytu v zmysle § 7b ods. 5 vety prvej a § 10 ods. 1 vety prvej ZoVB v rozhodnom znení v spojení s § 139 ods. 1 a 145 ods. 2 O.z.. Odvolací súd sa s týmto jeho záverom stotožňuje s tým, že ani prípadná vedomosť žalobcu o faktickom užívateľovi bytu a plnení spojených s užívaním bytu na uvedenom závere nič nemení.

Podľa § 3 ods. 1 O.z. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Ustanovenie § 3 ods. 1 O.z. zakazuje taký výkon práv a povinností, ktorý by bol v rozpore s pravidlami demokratickej spoločnosti a jej morálky, s princípmi právneho štátu a občianskej spolupatričnosti. Vo vzájomnom vzťahu subjektov občianskeho práva uvedené znamená, že v prípade dobrých mravov ide o elementárnu slušnosť, vzájomné rešpektovanie sa a potrebnú mieru tolerancie, všetko vo vhodnej miere a únosnosti. S poukazom na § 3 O.z. je možné odoprieť ochranu aj takému výkonu práva, ktorý sa ocitne v rozpore s dobrými mravmi. Znamená to, že s prihliadnutím na okolnosti spočívajúce v osobe alebo pomeroch účastníka, ktoré svojou závažnosťou mimoriadny ohľad vyžadujú, je dôvod na nepriznanie uplatňovaného nároku. Je však nevyhnutné dbať o to, aby ten, kto sa dobrých mravov dovoľáva, sám nekonal v rozpore s dobrými mravmi (R 39/1986). Prihliadajúc na vyššie uvedené konanie strán sporu ako subjektov občiansko-právnych vzťahov nemožno konštatovať, práve s ohľadom na správanie žalovaného 2/, jeho oprávnenosť dovoľávať sa aplikácie ustanovenia § 3 O. z. voči žalobcovi, o svoje záležitosti sa totiž žalovaný 2/ staral nedostatočne pokiaľ iba očakával určité správanie žalovanej 1/ - platby do fondu prevádzky, údržby a opráv, na správu bytového domu ako aj platby za plnenia spojené s užívaním celého bytu, aj sám svoje správanie - prenechanie celého bytu na výlučné užívanie žalovanej 1/ s deťmi bez protiplnenia žalovanému 2/ označil za zhovievavé a štedré voči žalovanej 1/, žalovaný 2/ si svoje zo zákona vyplývajúce povinnosti spoluvlastníka bytu voči žalobcovi neplnil. Nebol preto dôvod kvalifikovať výkon práva žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom aj voči

žalovanému 2/ ako výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (contra bonos mores). Pokiaľ žalovaný 2/ poukazoval na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 650/2013 s tým, že súd prvej inštancie mal prihliadnuť na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu vo veci vyvážiť s ohľadom na špecifiká danej kauzy a nie ich aplikovať mechanicky, odvolací súd s poukazom na už uvedené konštatuje, že súd prvej inštancie zohľadnil všetky podstatné a relevantné okolnosti prípadu a pokiaľ by aj bol žalovaný 2/ štedrý a zhovievavý voči žalovanej 1/, uvedené nemožno zohľadniť na úkor žalobcu.

Nedôvodná bola i odvolacia námietka žalovaného 2/ týkajúca sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to s poukazom na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery, ktoré náležite vysvetlil. Súd prvej inštancie konštatoval, ktoré skutočnosti považoval za nesporné a ktoré sporné zostali, vyhodnotil unesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, prednesov strán, listinných dôkazov, žiadne podstatné skutočnosti, ktoré boli v tomto konaní vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli za konania najavo neopomenul. Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku, je v ňom totiž dostatočne vysvetlené z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal aj ako vec - zistený skutkový stav - právne posúdil.

Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného 2/ na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

7. Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti veci samej vo vzťahu k žalovanému 2/ a v časti náhrady trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania, priznanej žalobcovi na základe ust. § 255 ods. 1 CSP, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, prislúchala mu preto náhrada trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v konaní neúspešným. Žalobcovi tak bola správne priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

8. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný

úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný 2/), keď odvolací súd nevidel v predmetnom spore žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočné nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

9. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)